

gatos, Gubernatores, Potestates, & alios officiales ex commissione Apostolica regi & gubernari solitarum, propter diversas salariorum ex eisdem officiis percipi solitorum inter alias personas divisiones, diversa onera, & gravamina patiantur, & inde fiat, ut ipsi Notarii, seu Cancellarii sepius subditos Civitatum, & Terrarum earumdem diversis, & injustis exactionibus afficiant, & in illis causante contributione huiusmodi manuteneantur, & quod peius est, propter recessum, & diversas mutationes eorumdem Notariorum, seu Cancellariorum acta, sententia, condemnationes, instrumenta, & alia scriptura officiorum huiusmodi, cum ea, qua decet, diligentia non conserventur, & sepius per eosdem Notarios, & Cancellarios in diversas mundi regiones asportentur, in grave subditorum eorumdem, & Filii, ac Camera Apostolicae damnum, praedictum, & iacturam.

Revocat hic Pontifex qualcumque concessionem Cancellariorum, praeferentiam ex causa onerosa factas, easque Camera Apostolica applicat.

§.1. Nos praemissis quantum possumus obviare volentes, ac singulas provisiones, concessionem, & quasvis alias dispositiones de praedictis Notariatus, & Cancellariae officii in criminalibus, ac ubi civilia negotia per Notarium, seu Cancellarium exerceri solent, etiam de huiusmodi officii, quae non sint ad dispositionem Communitatis loci etiam in civilibus; necnon etiam de officii Notariatus civilium causarum provinciarum, Nobis & dictae Sedi subiectarum, quae per deputatos a Legatis, & Vicelegatis pro tempore hactenus exerceri solita sunt, & ad praesens exercentur, quibusvis personis cuiuscumque dignitatis existentibus per quoscumque Romanos Pontifices, ac etiam Nos & eisdem Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Potestates, ac alios officiales, perpetuo, vel ad tempus alias quam ex causa onerosa factas, eorum veriores tenores, datas, & decreta, etiam irritantia in eis apposita, ac causas propter quas factae, & concessae fuerunt, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, harum serie revocantes, & annullantes, & revocatas & annullatas esse, nullasque, & invalidas, nulliusque roboris vel momenti existere, & nemini suffragari, aut prodesse posse decernentes, ipsaque officia quibusvis Legationibus, Guberniis, Potestatibus, & aliis officiis penitus, & omnino perpetuo dismembrantes, & separantes, ac pro tempore existentes Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Potestates, & alios officiales ulterius in eisdem Officiis Notariatus, & Cancellariae se intromittere, aut alias de illis aliquo modo disponere nullatenus posse, neque debere, illaque exercentes ab illis amovendos esse, & amoveri debere decernentes, ac eadem officia Camerae praedictae applicantes, & ad Camerae ipsam in futurum perpetuo spectare declarantes.

Theaurariumque deputat ad illas alienandum ad vicium tantummodo.

§.2. Venerabilem fratrem nostrum Hieronymum Episcopum Torcellanum modernum, & pro tempore existentem Theaurarium nostrum generalem totius Status Ecclesiae, & Camerae huiusmodi Commissarium generalem, ad omnia & singula No-

tariatus, & Cancellariae in criminalibus, & ubi cause civiles, & criminales mixtum, & per unum, & eundem Notarium exerceri solent, etiam in civilibus quarumcumque civitatum, terrarum, & castrorum totius Status Ecclesiastici: necnon notariatus similibus causarum provinciarum huiusmodi, etiam sub Legationibus quorumcumque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, aut ipsorum Cardinalium, vel aliarum personarum, ad vitam, seu alias eis concessarum comprehensa cum eorum scripturis, si qua reperiantur, necnon honoribus, oneribus & emolumentis, ac cum obligationibus, clausulis, cautelis, decretis & capitulis infra scriptis, necnon pactis, & conditionibus, & pro pretio, seu pretis dicto Theaurario bene visis, in utilitatem ipsius Camerae convertendis, & applicandis, ad vitam quibusvis personis vendendum, & alienandum nomine eiusdem Camerae, & in illius utilitatem, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestate plenitudine tenore praesentium, constituimus & deputamus. Dantes & concedentes illi plenam, & liberam facultatem, auctoritatem, & potestatem, Camerae ipsam praemissorum occasione in amplissima forma obligandi, aliaque in praemissis, & circa ea necessaria, & opportuna faciendi, & exercendi, ac unum & plures Commissarios cum eisdem facultate, potestate, & auctoritate, ac alias prout sibi videbitur, ad praemissa deputandi. Ac decernentes quascumque venditiones, alienationes, concessionem de eisdem officiis per eundem Theaurarium, & Commissarios per eum pro tempore deputatos nomine eiusdem Camerae faciendas, perpetuis futuris temporibus validas, & efficaces existere, & ad omnia, quae per eos fieri super praemissis contigerit, Camerae ipsam omnino teneri, & obligatam esse, nec personas ipsas, quibus officia huiusmodi emptionis titulo, per Theaurarium, seu Commissarios ipsos concedentur, per Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Potestates, & alios officiales praefatos pro tempore existentes quovis modo directe, vel indirecte, quovis quaesito colore, vel ingenio desuper molestari, seu impediri posse, neque debere. Sed si ipsos desuper molestari, aut impediri contigerit, Camerae ipsam ad illos defendendum, & manutenendum omnino teneri. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios, etiam dictae Romanae Ecclesiae Cardinales, & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, ac interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & interpretari debere, ac ex nunc irritum & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Volumus autem quod singulorum praedictorum officiorum, quando per illa retinentium resignationes, aut obitus, seu quancumque aliam dimissionem, vel amissionem, vacare contigerit, expeditiones fiant per supplicationem, in omnibus & per omnia,

Cancellariae sunt resignabiles & vacabiles uti alia officia Romae Curiae.

nia, prout alia officia Romanae Curiae vacabilia expediuntur & expediri solita sunt. Quodque huiusmodi officia possint vendi per ipsum Theaurarium pro eo meliori pretio quod reperitur, literisque patentes desuper expedire, & per mortem illa obtinentium vacant, nisi prius hic in alma Urbe nostra, aut extra eam ad instar aliorum officiorum vacabilium vendita, aut cessa fuerint, quae venditiones, seu cessiones expediri debeant more solito per supplicationes exhibendas pro tempore existenti nostro & successorum nostrorum Romanorum Pontificum Datario.

Et desuper accipiatur pecunia ad Societatem.

§.4. Et insuper huiusmodi officii liceat accipere pecuniam in societatem, prout accipitur super aliis officiis vacabilibus, servata tamen forma moderationis per Nos ultimo facta.

Provinciales eas non possunt habere.

§.5. Et quod nemini provincialium liceat emere officia notariatus generalium, illius provinciae, quae intelligi debeat omnia regio, quae per unum Legatum, seu Gubernatores regi est solita. Alia vero officia particularia civitatum, terrarum & locorum a quovis emi possint, dummodo talis emptor non sit illius civitatis, terrae, seu loci, eisque territorii & districtus.

Cancellarii gaudent privilegio Not. Cur. Rom.

§.6. Et insuper ipsi Notarii utantur, potantur, & gaudeant omnibus immunitatibus, exemptionibus, prerogativis, honoribus, & privilegiis, quibus Notarii dictae Curiae utantur, potantur, & gaudent, ac si in dicta Urbe residerent. Sitque eorum Iudex eiusdem Camerae Auditor generalis, excepto in rebus ab eorum officiis dependentibus.

Arma gestare possunt.

§.7. Ipsique Notarii habeant facultatem quaecumque arma gerendi per totum Statum Ecclesiasticum, & quoad praecedentiam cum aliis loci Notariis, ac etiam quoad immunitates, & exemptiones, servetur id, quod servari consueverat ante venditionem huiusmodi officiorum.

Lucra cum Gubernatoribus, non participant.

§.8. Nec ipsi Notarii, & Cancellarii teneantur neque sint obligati lucra eorum participare, seu dividere cum ipsis Legatis, Gubernatoribus, Potestatibus, Locatenentibus, aut aliis superioribus, sive Communitatibus, sed totum id, quod secundum taxas infra scriptas lucrabuntur, sit eorum liberum.

Habitationem ab eis habeat.

§.9. Et e contra Legati, seu Gubernatores, aut alii praedicti non teneantur praeter voluntatem eorum, victum praestare Cancellariis & Notariis ipsis, sed tantum habitationem eis dari solitas consignent.

Sigillum & secretaria est Gubernat.

§.10. Sigillum tamen excipitur, cuius emolumentum sit Superioris. Et secretariae provinciarum sint reservatae.

Cancellarii tantum se rogant de pace &c.

§.11. Nullusque alius Notarius tam in Curia generalibus, quam in particularibus civitatibus, terris, & locis, possit rogari, & scribere acta, seu contractus cautionis, pacis, & induciarum, aut alias scripturas, & praepcepta causarum criminalium, aut aliarum pro similes Cancellarios, & Notarios criminales rogari solitarum. Decernentes irritum, & inane, quicquid per alios esset scriptum, aut receptum.

§.12. Quodque ipsi Notarii, sive Cancellarii criminales possint etiam rogari de quibuscumque contractibus civilibus, dummodo non sit expresse prohibitum per statuta, ordinationes, sive privilegia illius loci.

Taxas obferrent.

§.13. Solutiones vero recipere non possint, nisi secundum taxas in scriptis editas in quovis loco, & ubi non essent taxatae, vel taxae per defectum abrogatae essent, secundum consuetum, quod consuetum cum interventu Gubernatoris, aut alterius officialis, declarare, & taxare, easdemque taxas scribere, aut Typis excudi facere, & publicare possint, & debeant Communitates locorum, adeo ut omnibus nota sint. Et talis Notarius accipiens ultra debitum, prima vice teneatur ad restitutionem parti solventi, & quadruplum dictae Camerae Apostolicae: Secunda vice, ultra restitutionem, parti solventi, & ultra quadruplum dictae Camerae Apostolicae teneatur ad poenam, quinquaginta ducatorum auri de Camera applicandorum ipsi Camerae. Tertia vice ultra restitutionem, ad arbitrium Iudicis possint privari eorum officiis.

Examen non revelent, neque dent copiam absque Iudicis decreto.

§.14. Nec possint ipsi Cancellarii, & Notarii revelare aliquod examen cuiuscumque rei pro quavis causa, aut illius copiam dare, nisi prius a Iudice decretum fuerit, quod dari debeat, sub poena amissionis officii, super quo procedi possit contra eos criminaliter, & accusator lucratur quartam partem.

Libros hic enunciatos teneant.

§.15. Teneanturque, & obligati sint dicti Cancellarii, & Notarii tenere infra scriptos libros, videlicet: Unum chartae membranae coopertum corio, in quo simul ac rogati fuerunt de aliqua sententia, tam, condemnatoria quam absolutoria authenticam extendendo, cum subscriptione & signo suo, infra tres dies scribere debeant, sub poena viginti quinque ducatorum eidem Camerae applicandorum. Et alium chartae papiri, in quo teneantur scribere omnes inquisitiones, denuncias, & querelas. Ac alium similem in quo testium examina scribantur. Necnon alium similem in quo scribantur omnes actus ordinarii occurrentes cum productis scripturarum quarumcumque tam pro Fisco quam pro aliis, neque, aliquam scripturam restituere debeant, nisi prius in eodem libro registrata fuerit. Ac alium similem in quo scribantur omnia examina facta pro informatione Curiae, & quavis alia informatio, quae daretur contra quemcumque reum, & omnia examina, seu constituta ipsorum reorum. Et alium, similem librum, in quo scribantur omnes cautiones induciarum, & pacis, ac alterius cuiuscumque generis instrumenta, tam ad officium quam ad particulares personas spectantia, de quibus rogabuntur. Reliquum vero similem librum, in quo scribantur omnes supplicationes gratiarum cuiuscumque generis, aut commissionum, quae venirent super causis criminalibus, sive mixtis, nec aliquem processum cassare possint, etiam de mandato superioris, sine supplicatione, nec

nec antequam in dicto libro sit registrata, & si secus fiet, irritum sit, & inane, ac Cancellarius, sive Notarius pro qualibet vice cadat in poenam quinquaginta scutorum. praefata Camera applicandorum, a qua poena se excusare non valeat sub praeepto alicujus superioris, praeterquam Romani Pontificis, necnon in eodem libro teneantur scribere omnia inventaria simul, ac sicut sub eadem poena, quae inventaria pro causis criminalibus, aut mixtis, nec scribi, nec fieri etiam de mandato superioris possint ab alio, quam a praedicto Notario, & Cancellario, sive ejus substituto. Quodque omnes praefati libri sint titulati secundum ipsorum continentiam, & articulati, ac bullati per ordinem paginarum, cum signo Communitatis illius loci, in quo libro infra octo dies, a die rogatus, seu praesentationis, aut productionis computandos describantur, & registrentur, & in publicam formam redigantur, & subscribantur, sub poena arbitrio syndicatorum.

Sindicatui stare debent.

Scripturas fidei officio consignare tenentur.

Officia per substitutos exercere valeant.

§.16. Item teneantur, & sint obligati quotiescumque mutabitur Governator, vel Potestas, sive alius quivis Judex, aut superior, qui in hujusmodi officio inserviverint, stare sindicatui, una cum eodem superiore, sub eisdemmet syndicatoribus.

§.17. Ac si vacaverint sive renunciaverint hujusmodi officium, consignare omnes scripturas, & libros per inventarium subscriptum a cedente, & emente, ac Cancellario Communitatis illius loci absque reservatione alicujus scripturae, quod inventarium ad evitandas fraudes servetur penes dictum Communitatis Cancellarium. Idemque fiat, si officium vacaverit per privationem, & si vacaverit per mortem, haeredes teneantur facere hujusmodi consignationem.

§.18. Possintque praedicti Cancellarii, & Notarii, hujusmodi officia exercere per substitutos ejusdem sufficientiae ab ipsis eligendos, dummodo non sint ejusdem provinciae, si officia fuerint generalia, sed si fuerint particularium civitatum, & locorum substituti, sint earum qualitatum, quae per praesentia capitula requiruntur in Cancellariis & Notariis principalibus, qui substituti admitti non possint, nisi prius in Camera ipsa idoneas cautiones praestiterint de fideliter exercendo dicta officia, & de stando sindicatui, sicut superius est ordinatum de Notariis principalibus sub poenis praedictis, cum hac declaratione, quod casu quo hujusmodi substituti, & eorum cautiones non fuerint idoneae, aut non solverint poenas contentas in praesentibus capitulis, pro eis Notarius principalis teneatur ad omne damnum, & interesse, sive restitutionem per dictos substitutos sciendam, & sub poena amissionis officii in causis praedictis, praeterquam si substituti hujusmodi solverent ipsi summam aequivalentem officio, & quae de Notariis ad criminalia dicta sunt, & ordinata, servare teneantur respective etiam Notarii ad civilia, quorum officia juxta supradicta vendi, & alienari possint.

§.19. Non obstantibus quibusvis Consi-

tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Civitatum, & Terrarum, ac Provincia- rum hujusmodi statutis, & consuetudinibus, necnon quibusvis facultatibus, & indultis, quibusvis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Potestatibus, & aliis personis per quoscumque Romanos Pontifices, & Camera ipsam, ac etiam Nos, necnon quibusvis donationibus, concessionibus, & aliis dispensationibus quibusvis personis de hujusmodi officiis quomodolibet factis, dummodo non ex causa onerosa, quae tamen infra scriptis legibus, ac ordinationibus subjacere intelligantur, privilegii quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Provincis, Civitatibus, & Terris, per Praedecessores praedictos, ac etiam Nos, & eandem Camera, etiam Motu proprio, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quas, & quae illorum omnium vim, effectum, datas, & tenorem pro expressis habentes ad effectum praemissorum revocamus, irritamus, & annullamus, illisque specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo &c.

Datum Romae apud S. Marcum, anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo quinquagesimo sexto, Kal. Septembris, Pont. nostri anno II.

Dot. P. A. II. 1. Septemb.

XVI.

Contra occupantes aut invadentes bona, terras, & loca Rev. Cam. Apost. Et contra se ingerentes in beneficiis ecclesiasticis, non expeditis literis Apostolicis. Ac non solventes in tempore annatas, & quinquennia, census, canones, aliaque regalia d. Camerae debita.

Adversus hujusmodi occupatores vid. Jo. XXII. Const. XXX. Inter Tom. III. Par. II. fol. 183. Clem. VI. Const. VIII. Et si solerem T. III. Par. II. Leon. X. Const. XIV. Inter Tom. III. Par. III. fol. 410. ac Bullas in die Can. Domini quotannis a Summo Rom. Pontif. legi solitas, quarum aliquas in hoc opere posui.

PAULUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Incumbentia Nobis, & Camerae nostrae Apostolicae in dies graviora onera Nos admonent, & cogunt, ut indemnitati ipsius Camerae, quantum cum Deo possumus, diligenter intendamus.

§.1. Nam licet sel. record. Greg. XII. universis, & singulis cujuscumque gradus, status, ordinis, praeminentiae, vel conditionis existant, etiam si Pontificali, aut Regali, vel Reginali, seu quavis alia, Ecclesiastica, vel mundana dignitate praefulgeant, etiam si fuerint S. R. E. Cardinales districtius inhibuerit, ne aliquid de bonis mobilibus, & stabilibus, quae ad dictam Camerae quomo-

Exordium.

Gregor. XIII. (cujus Constit. hic non habes) poenas hic expressas imposuit occupantibus bona Rev. Camerae Apost.

modolibet pertinerint, directe, vel indirecte, quovis quaesito colore, invadere, capere, detinere, aut occupare praesument, alioquin persona talia praesumentes, nisi infra decem dies a praesumptionis tempore proxime enumerando, ea restituerint, aut revelaverint agentibus ejusdem Camerae, vel aliis, per quos ad Romanum Pontificem pro tempore existentem perveniant, poenam dupli, & si bona occupata valorem decem florenorum auri transcenderint, sententiam excommunicationis incurrant, a qua non nisi, certis tunc expressis modo, & forma absolvi possint, & ultra poenam, & sententiam praefatas, si persona Ecclesiastica fuerint, omnibus praetuleris, dignitatibus, & beneficiis Ecclesiasticis, quae obtinent, absque aliquo hominis ministerio sint privati, & inhabiles ad illa, vel alia in posterum obtinenda: si vero laici extiterint, omnibus feudis, & bonis, quae in terris ipsius Romanae, aut aliarum Ecclesiarum, obtinent, etiam sint privati, & feuda ad dominos devoluta, & bona hujusmodi eidem Camerae confiscata.

§.2. Et Alexander V. per unam statuerit, & decreverit, quod illi quibus in futurum, de Patriarchalibus seu Metropolitanis, vel aliis cathedralibus Ecclesiis, ac monasteriis, seu Prioratibus Conventualibus, etiam in administrationem, vel commendam, seu alias quomodolibet provideri contingeret, sub poena privationis Ecclesiarum monasteriorum, & prioratuum hujusmodi, ac omnis juris eis ex provisionibus praefatis quomodolibet acquisitis, quam quemlibet negligentem incurere voluit eo ipso, ac ejus Ecclesias, monasteria, & prioratus, ex tunc prout ex ea die vacare, & Sedis Apostolicae dispositioni specialiter reservata esse decrevit, & declaravit, tenerentur, & deberent infra annum a die provisionis computandum, literas super eorum provisionibus hujusmodi in totum usque ad earum receptionem inclusive expedire fecisse, & interim sub eadem poena, per se vel alios absque literis ipsis de regimine, & gubernatione seu administratione Ecclesiarum, monasteriorum, & prioratuum praefatorum, vel alicujus eorum seu bonorum eorumdem, in spiritualibus vel temporalibus, nullatenus se ingerere, vel aliter se immiscere, aut super his vel eorum aliquo, seu dependentibus vel connexis, jurisdictionem aliquam quomodolibet exercere praesumerent, decernentes ex tunc irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate sentiri vel igno- rante contigerit attentari.

§.3. Ac Pius II. per aliam statuerit, & ordinaverit, atque decreverit, & declaraverit, quod omnes, & singula obligationes, quae ex illa die super annatas quorumcumque beneficiorum in dicta Camera recipere deberent, intelligerentur quod obligati sint infra eis praefixos terminos Collectoribus Camerae in partibus pro tempore existentibus satisfacere defecissent, ipso facto, lapsis ipsi terminis, tam sententiam excommu-

Pius II. (cujus Constit. hic non habes) Statuit obligatos ad solutionem annatarum non solventes in terminis praefixis, poenas de quibus hic, incurret.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. I.

nicationis incurrerent quam beneficiis pro quibus in dicta Camera se obligassent, omnino privati esse censerentur. Illi vero qui non pro se, sed pro aliis super hujusmodi annatis se obligarent, ultra incursum sententiae excommunicationis hujusmodi, si in termino constituto dicta Camera vel ejus Collectoribus non solvissent, omnibus beneficiis, quae obtinerent, ipso facto privati esse intelligerentur, & eorum beneficia hujusmodi possent in eventum praefatum per quemcumque licite, & libere impetrari.

§.4. Et Innocentius VIII. per reliquam Constitutionem suam, ordinationem Pii, omniaque, & singula in ea contenta comprobaverit, & statuerit quod illi qui dicta Camera se ex tunc obligarent, sententiam excommunicationis, & poenam privationis hujusmodi juxta ordinationem Pii hujusmodi omnino incurrerent, & impetrantes beneficia per privationem eandem vacantia, vel contra eos de ipsa privatione excipientes per quoscumque Auditores audiri deberent, nec eo praetextu, quod ordinatio praefata non fuisset recepta, aut moribus utentium comprobata repelli possent. Et insuper voluerit, quod quietantiae, quas praefati obligati, a Collectoribus seu Subcollectoribus Camerae Apostolicae haberent, nullam fidem facerent, nisi per publicum probarentur instrumentum.

§.5. Necnon Julius etiam II. Romanus Pontifex praedecessor noster sua Constitutione perpetuo valitura declaraverit, decreverit, statuerit & ordinaverit, quod Constitutiones Alexandri, Pii, & Innocentii praedecessorum hujusmodi, etiam quoad censuras & poenas, etiam privationis in eis expressas quoad futura, in omnibus, & per omnia juxta illarum tenores omnino inviolabiliter perpetuis futuris temporibus observarentur. Et quod illi, quos pro annatis hujusmodi dictae Camerae teneri contingeret, etiam si illas solvere non promississent, seu ad illarum solutionem se aliter specialiter non obligassent, si literas Apostolicas, aliqua machinatione vel fraude adhibita, absque solutione annata, aut obligatione in eadem Camera recepissent, dummodo beneficia ipsa forent realiter assecuti, ad solutionem annatae, & jurium praedictorum efficaciter tenerentur, & nisi infra quatuor si citramontani, & octo menses si ultramontani forent, de annata debita satisfacerent eidem Camerae, vel ejus Collectoribus, & de satisfactione hujusmodi per instrumentum publicum constaret, lapsa termino praefato beneficiis pro quibus de annata solvenda tenerentur, omnino essent, & intelligerentur eo ipso privati.

§.6. Et demum dilectus filius Alexander Pallentius noster, & Camerae nostrae Apostolicae procurator Fiscalis, coram dilectis filiis Guidone Ascaneo S. Mariae in Via-lata Diacono Cardinali, nostro & Sanctae Romanae Ecclesiae Camerario, ac Praesidentibus, & Clericis ipsius Camerae tunc infirmul coadunatis & congregatis, omnes ca-

Innoc. VIII. (cujus Constit. habes in T. III. P. II. fol.) confirmavit Const. Pii II. in §.3.

Julius II. declaravit, & amplavit Const. Alex. V. Pii & Innoc. VIII.

Fiscus igitur in Cam. Ap. acceptavit omnes devolutiones & cauditates per quoscumque aliquid solve- re obligatos incurrit &c.

V u

rium

rium, amissiones instrumentorum, & contractuum resolutiones, & extinctiones, ac legales, conventionales, & quaslibet alias poenas per quoscumque feudatarios, vassallos, emphyteutas, censuarios, commendatarios, livellarios, & conductores, ac alios quoscumque, etiam ratione monasteriorum, Ecclesiarum, Beneficiorum, & Congregationum Regularium, seu exemptionum eis concessarum, Camera Apostolica prefata respondens, vel solvens, aut aliquid ab ea recognoscens, seu aliter solvere obligatos, aut debitores incurfas, tam declaratas, quam non declaratas. Necnon jura quaecumque dicta Camera, & Sedi Apostolica jam quassita, vel ex facto tunc preterito, aut nunc presenti, seu alias quomodolibet, quaerenda, sive realiter, sive in spe tantum, & tam ea, quae ipso jure, & facto quaerentur, seu quaesita fuissent, quam illa, quae declaratoriam, seu sententiam requirerent, acceptaverit, ac specialiter & expresse declaraverit, reputaveritque omnes, & singulos, qui eatenus non responderant, & integraliter non adimpleverant ab ipsis debita, & promissa, ac conventa, & aliter qualitercumque contraveniant, tam in omittendo, quam in committendo, ab eorum preteritis juribus, & contractibus, necnon feudis, censibus, livellis, Monasteriis, & Monasteriorum commendis, ac quibuscumque aliis rebus, & juribus cedisse, & decadutos, privatosque esse, & eorum commendas cessasse, & consequenter omnes eorum preteritas concessionis, omnesque contractus finitos, sopitos, & extinctos in favorem ipsius Camerae esse, protestatusque fuerit aliquem cujusvis status, gradus, qualitatis, conditionis, dignitatis, & praeminentiae esset, etiam Imperiali, Regali, aut mundana, seu Ecclesiastica, vel quacumque alia dignitate, quae specialem, & expressam requireret mentionem, praesulgeret, admitti non debere ad solutionem, vel satisfactionem alicujus census, canonis responsionis, vel recognitionis, aut cujuslibet alterius rei promissae, vel debita, aut aliter etiam pro usu praerogativarum, & exemptionum, ac honorum, rerum, ac jurium eis forsitan concessorum, & illorum fructuum, reddituum, & proventuum danda, seu solvenda, nisi conditionaliter, scilicet sine praesudicio quorumcumque jurium Sedi, & Camerae praefatis, ac Fisco nostro quomodolibet acquiritorum, & competentium, vel quae eis acquiri, & competere possent quomodocumque, & quodocumque, ex quavis ratione, & causa, & particulariter ex eo, quod Regna, Ducatus, Civitates, Castra, Oppida, Terrae, Villae, tenimenta, casalia, lacus, sylvae, proprietates, Monasteria, Ecclesiae, Hospitalia, beneficia, prioratus, praepositatus, dignitates, & alia quaecumque bona, & jura corporalia, & incorporalia, ac alterius cujuscumque generis in feudum Ducale, & Regale, seu alias quomodolibet nobile, & gentile, seu ignobile, vel census, & emphyteusim perpetuam, sed ad

tempus, ad generationem, & nominationem respective, aut alias quomodocumque, & qualitercumque data, vel responsionis, seu cujusvis alterius debiti non factam, aut non perfectam, seu non congruo loco, & tempore, aut per illegitimam personam subsecutam, vel ob contraventionem, & inobservantiam contractuum, & capitulorum, seu alias quomodolibet, & ex quacumque causa, etiam invaliditatis concessionum, & titulorum, & illorum finis, aut resolutionis, seu alia, quae de jure, vel facto dici, & cogitari possent devoluta, & seu venirent devolvenda, vel spectarent, & pertinerent, ac spectare, & pertinere possent, aut deberent, seu quia exemptiones, & immunitates praefatae essent finita, & extincta.

§.7. Ac successive Clerici Camerae hujusmodi, per eorum definitivam sententiam declaraverint, & procuraverint, omnes, & singulos feudatarios, vassallos, emphyteutas, censuarios, commendatarios Monasteriorum etiam consistorialium, ac aliorum beneficiorum, necnon livellarios, conductores, & alios praefatae Camerae respondentes, & solventes, aut aliquid ab ea recognoscences, seu aliter solvere obligatos, & debitores, qui eatenus non solverant, vel non responderant, seu integraliter non adimpleverant ab ipsis debita, vel promissa, aut contenta, seu aliter qualitercumque contraveniant, tam in omittendo, quam in committendo, & eorum quemlibet pro contumacibus, & ut contumaces reputandos esse, eosque sic contumaces sententiam excommunicationis, ac alias censuras, & poenas etiam privationis in literis Gregorii, & Alexandri Praedecessorum hujusmodi, ac pia memoriae Pauli Papae III. Praedecessoris nostri, contra non solventes, & respondentes praefatae Camerae, & ad quae tenentur, emanatis contentas damnabiliter incidisse, & incurrisse ipsos feudatarios, vassallos, aut emphyteutas, censuarios, commendatarios, livellarios, & conductores, aliosque dicta Camerae respondentes, vel solventes, aut ab ea aliquid recognoscences, vel alias solvere obligatos, & debitores, qui eatenus non solverant, aut non responderant, vel non adimpleverant ab eis debita, vel promissa, aut conventa, seu aliter quomodocumque contraveniant, tam in omittendo, quam in committendo, ab eorum juribus, contractibus, feudis, censibus, livellis, Monasteriis, Prioratibus, Ecclesiis, & beneficiis, ac ipsorum Monasteriorum commendis, praerogativis, & exemptionibus, ac immunitatibus, necnon Regnis, Ducatibus, civitatibus, castris, oppidis, terris, villis, tenimentis, casalibus, lacubus, sylvis, Hospitalibus, Praepositatibus, & quibuscumque aliis bonis, & juribus, corporalibus, & incorporalibus, aut cujuscumque alterius generis in feudum Ducale, Regale, & alias quomodolibet nobile, seu ignobile, aut incensum emphyteuticum perpetuum, vel temporale, seu ad generationem, & nomi-

Camera autem declaravit tales non solventes incidisse in dictas poenas.

nationem respective, vel alias quomodocumque, & qualitercumque, datis, vel concessis, cecidisse, & privatos fuisse illorumque commendas cessasse, dictaque Monasteria, etiam consistorialia, & beneficia vacare, & eorum concessionis, ac contractus omnes in favorem Camerae Apostolicae finitos, sopitos, & extinctos esse; necnon eosdem emphyteutas, censuarios, commendatarios, livellarios, conductores, & alios quoscumque praefata Camerae respondentes, vel solventes, aut ab ea aliquid recognoscences, vel alias solvere obligatos, aut debitores, qui eatenus jura eisdem Sedi, & Camerae non solverant, aut responderant, & integraliter non adimpleverant ab ipsis debita promissa, vel contenta, aut alias qualitercumque contraveniant, tam in omittendo, quam in committendo, juribus, contractibus, feudis, immunitatibus, exemptionibus, & praerogativis praedictis ulterius frui, & gaudere non posse, & eis super illis perpetuum silentium imponendum esse.

§.8. Nihilominus occupatores bonorum hujusmodi ea restituere, aut revelare, & hinc de quorum personis Patriarchalibus, seu Metropolitanis, vel aliis Cathedralibus Ecclesiis, seu Monasteriis pro tempore provisio literas super eorum provisionibus hujusmodi expediri facere non curant, quinimmo literis ipsis non expeditis, & ad se non receptis, seu non solutis annatae juribus Camerae debitis, de regimine, & gubernatione, seu administratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, & aliorum beneficiorum hujusmodi se intromittere, & jurisdictionem eisdem Ecclesiis, Monasteriis, Prioratibus, & beneficiis incumbentem exercere, ac praefati occupatores feuda, census, livellos, Monasteria, & alias res, & jura, a quibus, ut praefertur, cecidisse declarati fuerunt, detinere, ac concessionibus eis factis, necnon contractibus jam, ut praemittitur, finitis, & sopitis, ac immunitatibus, & exemptionibus jam resolutis, & cessantibus, uti praesumunt, sententias, censuras, & poenas praedictas damnabiliter incurrendo, & in eis more aspidis furdæ insurdescendo, in animarum suarum periculum, & dicta Camerae dispendium non modicum.

§.9. Nos tam animarum saluti, quam ejusdem Camerae indemnitati providere volentes, tam generales, quae anno quolibet, in vigilia, & festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli sunt, quam alias contra nonnullos particulares debitores, qui postmodum per eosdem clericos ad solutionem eorum debitorum condemnati fuerunt, in specie factas monitiones, & protestationes, necnon protestationem Alexandri procuratoris hujusmodi admittentes, & sententiam praedictam, & in ea contenta quaecumque approbantes, & confirmantes, necnon eorumdem Praedecessorum nostrorum vestigiis inherentes, motu proprio, non ad ipsius Alexandri procuratoris, aut alterius pro eo Nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de mera deliberatione, & ex

Nihilominus occupatores bonorum R. Cam. cessant, ut hic illa restituere, & provisio de Ecclesiis ingerunt se administrationi illarum, literis Apostolicis expeditis, & non solutis annatis.

Hic igitur Pontifex confirmat dictam sententiam Clericorum, & Constitutiones Praedecessorum.

certa scientia nostra Constitutiones Gregorii, Alexandri, Pii, & Innocentii, necnon Julii Praedecessorum hujusmodi contenta, Apostolica auctoritate, tenore praesentium approbamus, & innovamus, ac perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari debere decernimus. Volentes, & Apostolica auctoritate praefata, sine tamen praesudicio sententiarum in praefata Camera vel alio tribunali contra particulares debitores latarum, & quarumcumque litium, & causarum super hujusmodi debitis, vel aliquo eorum indecisarum praesentium, ac jurium Fisco nostro, aut ab eo causam habentibus in praemissis quomodolibet competentium, quibus nullo modo praesudicare, sed ea omnia in suis statu, gradu, robore, & terminis, in quibus de praesenti reperiuntur, remanere, & esse volumus.

§.10. Statuentes quod nisi infra duos menses a publicatione praesentium computandos, quacumque praescriptione, etiam centenaria & ultra, praesentia vel praetendenda non obstante, occupatores seu detentores bonorum Camerae, & Sedis praedictarum, ac Romanae Ecclesiae ea restituerint, & feudatarii, vassalli, emphyteuta, censuarii, ac monasteriorum etiam consistorialium, & prioratuum commendatarii, livellarii, conductores, & alii praefatae Camerae respondentes, seu alias etiam ratione exemptionum, libertatum, & immunitatum eis concessarum, vel annatarum, seu quinquenniorum, aut aliter qualitercumque, & quomodocumque aliquid solvere obligati, seu in aliquo debitorum de eo, in quo Camerae, Sedi, & Ecclesiae praefatis tenentur, integre satisfecerint, & praemissa, seu contenta, aut alias ab eis debita non impleverint, omnes & singulas sententias, & poenas, tam ecclesiasticas quam temporales, in singulis literis Praedecessorum, & protestatione Alexandri procuratoris, ac sententia Clericorum hujusmodi contentas, & etiam privationis feudorum, & aliorum bonorum, & Monasteriorum, etiam consistorialium, quorum occasione, etiam propter eorum exemptionem & immunitatem solvunt, ac eorumdem monasteriorum commendarum cessationis eo ipso incurrant, & absque alia declaratione desuper fienda incurrisse censentur, feudaque & bona ad Nos devoluta, & monasteria ipsa per alios a Nobis, & dicta Sede libere impetrari possint, prout etiam Nos tenore praesentium eos omnes sententias, censuras & poenas praedictas expresse innodamus, ac privatos esse, commendatasque cessasse ex nunc decernimus & declaramus, & nihilominus ad satisfactionem Cam. Apostolicae omnino teneantur.

§.11. Decernentes eos ab alio quam a Rom. Pontifice, praeterquam in mortis articulo constitutos, & praevia debita satisfactione absolvi non posse.

§.12. Sicq. in praemissis omnibus & singulis per quoscumque iudices & commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, ac eorum Collegium, in

Occupatores bonorum, seu debitores R. Cam. Ap. non restituentes, vel solventes infra duos menses a publicationis, (quam poena in fine) poenas in sententia, & Constitutionibus praedictis contentas incurrunt.

Abolitionem sibi reservat.

Decretum irritans.

Clausula de
rogatorie.

in quavis causa & instantia, sublati eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi auctoritate, & facultate, iudicari, & definiti debere, ac si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§. 12. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quae singuli praedecessores praefati in singulis eorum literis voluerunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque, Ut autem praesentes literae ad omnium quorum interest notitiam deducantur, nullusque deinceps adversus eas aliquam excusationem praetendere, aut ignorantiam allegare valeat, volumus, & auctoritate Apostolica tenore praesentium decernimus, eas in valvis Camerae Apostolicae tribus vicibus, & tribus diversis diebus, dum ipsa Camera durabit, dimitti, affixionemque huiusmodi omnes praefatos afficere in omnibus, & per omnia, perinde ac si ipsis, & eorum cuilibet personaliter literae huiusmodi intimatae forent, ipsasque demum literas nostras in libro Camerae praedictae ad perpetuam rei memoriam rescribi & registrari.

Nulli ergo &c.

D. P. An. II,
25. Octobris,

Datum Romae apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo quinquagesimo sexto, octavo Kalen. Novembris, Pontificatus nostri Anno II.

Publicatio,

Anno a Nativitate Domini 1556. indictione xiii. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & D. N. D. Pauli divina providentia Papa IV. Anno ejus II. diebus vero tribus, diversis vicibus, & diebus, videlicet 26. & 30. mensis Octobris proxime praeteriti, & die 3. praesentis mensis Novembris 1556. praesentes retroscriptae literae Apostolicae in forma expeditae, affixae, & publicatae fuerunt in plena Camera Apostolica, ut moris est, in diebus superius nominatis in plena Camera Apostolica dum starent ad jura reddendam in forma solita, cum omnibus solemnitatibus in similibus solitis fieri, & consuetis, per me Thomam Roger praefati Sanctissimi D. N. Papa Cursorem.

Jo. Freile Mag. Curs.

Contra eos, qui pro obtinendis beneficiis, seipfos pro aliis supponunt, vel annuas pensiones offerunt, aut beneficia impetrant pro aliis, ut ab eis aliquid consequantur, vel pro seipsis, ut aliis postea cum pensione resignent.

Hoc idem contra ita se pro aliis supponentes, verum Benedictus XII. in ejus Const. XVII. Quoniam Tom. III. Par. II. fol. 228. Et similem Constitutionem contra supponentes se pro aliis, ut literarum Apostolicarum expeditionem gratis consequantur, edidit Leo X. Const. XXX. Inherendo Tom. III. Par. III. fol. 463.

PAULUS PAPA III.

Motu proprio &c.

Causa hujus
Constitutionis

Inter ceteras curas, quibus ex Apostolatus officio assidue urgeamur & premimur, ea continue animo nostro fixa fuit, ut beneficia Ecclesiastica, praesertim curam animarum habentia personis conferantur idoneis, quae vellent & possent apud ea personaliter residere, scirentque, eis laudabiliter deservire. Et ad hoc dilectos filios nostros Bernardinum sancti Matthaei Tranen. & Scipionem Sanctae Potentianae, de Pisis, ac Joannem sancti Joannis ad portam Latinam titularum Reumanum, nuncupatos, Presbyteros Cardinales, qui una cum venerabili fratre Francisco Episcopo Gebenen. Datario nostro, distributi oni, & provisioni beneficiorum huiusmodi praesent, jam dudum deputavimus. Verum cum audiamus eosdem Cardinales, & Datarium, licet in his eam, quam possunt, majorem semper adhibuerint, & in dies adhibeant diligentiam, personas quibus beneficia ipsa conferenda sunt, super literatura examinando, de eorum vita, & moribus, ac beneficiis per eos obtentis, aliisque ad praemissa facientibus accurate inquirendo, diversimode tamen circumveniri, & falli, ac diversas eis fraudes in praemissis fieri, aliquibus se alios esse simulantibus, & tamquam tales se in examine supponentibus, aliis beneficia pro personis sibi cognitis, & id ignorantibus, ut postmodum cum eis beneficia etiam per simoniacam pravitatem contractare, & super eis pacisci possint, aliis beneficia, tam pro se quam aliis personis, cum oblatione diversarum pensionum annuarum diversis personis, etiam familiaribus, continuis commensalibus nostris, aut aliis, quos ipsi Nobis gratos, & acceptos esse existimant annuatim persolvendarum, & sic simoniacam haresim incurrendo, aliis beneficia huiusmodi pro diversis aliis, sub spe pensionem annuam, aut aliud commodum temporale ab eis consequendi, aliis beneficia ipsa pro seipsis animo, & intentione, & interdum pacto expresse firmato, de eis postmodum in favorem aliorum, qui aliquando minus idonei, & non benemeriti existunt, cum simili pensione, aut com-

Prohibitio
supponendi se
&c. pro ob-
tinentibus be-
neficiis eccle-
siasticis.

modo, aut sine illa vel illo, resignandis, & dimittendis, maxima cum instantia obtinere procurantibus.

§. 1. Nos praemissis fraudibus, & dolis, ac haeresi simoniaca, quantum cum Deo possumus, efficaciter occurrere volentes, Apostolica auctoritate tenore praesentium statuimus, & ordinamus, atque decernimus, quod de cetero omnes, & singuli, qui post publicationem praesentium in locis infra scriptis faciendam, occasione beneficiorum obtinendorum se alios esse simulaverint, & tamquam tales se in examine supposuerint, aut beneficia pro personis id ignorantibus, seu pro se, vel pro aliis, cum oblatione alicujus pensionis annuae, aut pro aliis, cum spe pensionem annuam, aut aliud quantumvis modicum temporale commodum ab eis consequendi, vel pro seipsis principaliter, animo & intentione ea postmodum in favorem aliorum, etiam quantumvis idoneorum, & benemeritorum, cum simili pensione, aut commodo, ut etiam sine eo resignandi obtinere procuraverint, cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existant, etiam si Episcopali, aut alia majori dignitate Ecclesiastica, vel Cardinalatus honore, seu mundana, etiam Regia, Ducali aut Marchionali praerogativa praefulgeant, excommunicationis, & anathematis, ac maledictionis aeternae sententiam, a qua nisi a Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant, necnon privationis omnium, & singulorum beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, secularium, & quorumvis Ordinum Regularium per eos in titulum vel commendam, aut alias quomodolibet obtentorum, & inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda poenam eo ipso absque alia desuper facienda declaratione incurrant, ita ut confitio solum summarie, & extrajudicialiter, quod ipsi contra tenorem praesentium aliquid fecerint, per curiam causarum Camerae Apostolicae generalem Auditorem, seu Viceauditorem, vel ejus Locumtenentem pro talibus, & ut tales publicari possint.

Annullatio
provisionis sic
obtentarum.

§. 2. Et nihilominus, sic, ut praesertim, obtentae provisiones, & commendae, aliaeque dispositiones nullae sint, irritae, & inanes, nullumque alicui jus in ipsis beneficiis, vel ad illa tribuant, nec aliquis earum vigore fructus suos faciat, sed ad eorum restitutionem teneantur, possintque beneficia, tam sic impetrata, quam per eos antea obtenta, tamquam modo praemisso vacantia, a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente dumtaxat libere impetrari.

Extensio ad
Monasteria
&c. Monia-
lium.

§. 3. Volumusque statutum, ordinationem, & decretum nostra huiusmodi, etiam quoad monasteria monialium, & alia beneficia per moniales, aut alias mulieres obtineri solita locum habere.

Derogatio
Constitutionum.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibusvis privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis

personis, etiam ut praemittitur, qualificatis, etiam in forma confessionalis, & quod interdicti, suspendi, vel excommunicari nequeant, quomodolibet concessis, quae eis contra praemissa in aliquo suffragari non posse decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Ceterum ne quispiam statuti, & ordinationis, ac decreti nostri huiusmodi ignorantiam praetendere possit, volumus praesentes, quarum solam signaturam sufficere decernimus, in adium residentiae praefati Datarii, & Cancellariae Apostolicae valvis, & acie Campi Florae per aliquem ex Curforibus nostris publicari, & earum exemplum, inibi affigi, & dimitti, publicationemque, & affixionem huiusmodi omnes, & singulos arctare, perinde, ac si eadem praesentes illis personaliter intimatae, & insinuate fuissent, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Iussu publi-
candi.

Placet Motu proprio I.
Affixus fuit supradictus Motus proprius
die 27. Novemb. 1557. Tryphon Victorellus
Mag. Curs.

Papa subscri-
prio.
Publ. P. A. III
die 27. Nov.

XVIII.

Quod provisiones Ecclesiarum Cathedralium in uno Consistorio Summi Pontificis proponantur, & in alio praevius Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium votis expendantur.

Et Regest. in
Archiv. Pa.

PAULUS PAPA IV.

Sanctissimus Dominus noster attendens auctoritati suffragiorum in Consistorio suo secreto, coram Sua Sanctitate pro tempore latorum plurimum detrahi. Si incontinenti ferantur non intercedente aliquo temporis intervallo, quod de negotio informare, & opportune deliberare possit. Et propterea cupiens, ut Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus in ferendis suffragiis huiusmodi, praesertim in provisionibus Ecclesiarum Cathedralium, quae in dicto Consistorio sunt, congruum tempus ad se de negotio plene informandum, & mature deliberandum praestetur, nec vota ipsa violenta videantur, statuit, decrevit, & ordinavit, quod de cetero perpetuis futuris temporibus non provideatur Ecclesiis praedictis pro tempore quovis modo vacantibus eo Consistorio, quo ille proposito fuerint, sed illarum provvisio semper differatur ad aliud Consistorium, & interim Cardinales ipsi de rebus ad negotium facientibus se plene informant, & mature super voto per eos ferendo deliberent.

Datum Romae die Veneris tertii mensis Decembris millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo in Consistorio.

Dat. die 1.
Decem. 1557.

Resti-

XIX.

Restitutio Festivitate Cathedrae S. Petri Apostoli Romae, pro die 18. mensis Januarii, in toto Orbe, praeservata alia festivitate Cathedrae Antiochena juxta Ritum die 22. mensis Februarii celebranda.

PAULUS EPISCOPUS, SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

S. Petrus Cathedram Episcopalem Romae constituit & tandem una cum Paulo Urbem maritimo confectavit, & ideo Magistra veritatis, & Orbi Caput illa effecta est.

Ineffabilis divinae providentiae altitudo, quae nullis inclusa limitibus, caelestia pariter, & terrena disponit sui recti censurae iudicii, voluit ut beatus Petrus Apostolorum Princeps, qui prius a Salvatore nostro Domino Jesu Christo dictum fuerat, Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, postquam Antiochia aliquandiu resederat, Romam veniens, Cathedram in ea constitueret Episcopalem, eamque viginti quinque annis regeret, & demum Simonis Magi deceptis fallaciis, & elusis praestigiiis, ipsoque Simone Mago superato, idem Petrus, & cum eo Gloriosus Coapostolus suus Paulus vas electionis Romanam Ecclesiam plantarent, & suo sanguine consecrarent, ut ubi caput superstitiosis erat, illic caput existeret sanctitatis, & ubi gentium Principes habitabant, Ecclesiarum Principes morarentur, & quae prius erat magistra erroris, fieret magistra veritatis, essetque ibi gens sancta, populus electus, civitas sacerdotalis, & Regia, & per sacram Beati Petri Cathedram ipsa Urbs caput Orbis effecta latius praesideret religione divina, quam antea praesideret dominatione terrena, Verum licet Urbs ipsa multo plus debeat eidem Petro, qui eam per Cathedram Episcopalem in ea constitutam regnis caelestibus inferendam condidit, quam illis, quorum studio prima moenia suorum fundamenta iacta fuerunt, ex quibus is qui illi nomen dedit, fraternam eam caede sedavit, Festivitatem tamen ipsius Cathedrae, quae juxta antiquissimorum sanctorum Patrum nostrorum testimonium quintodecimo Kal. Februarii fuit, & in diversis Orbis Christiani, & praesertim Galliae, & Hispaniae partibus, dicta die solemniter celebratur, minime observet, celebratque solum festivitatem Cathedrae Antiochena, quae octavo Kal. Martii juxta eorumdem Patrum testimonium fuit, tamquam idem Salvator noster, qui sapius infirma eligit, ut fortia quaque confundat, non respiciens imbecillitatem nostram, Festivitatem Cathedrae, qua ipse Petrus Apostolus Romae primum sedit, nostris temporibus celebrandam, seu potius antiquae celebratae restituentiam reservaverit.

Ideo hic Praefata festivitatem Cathedrae S. Petri Romae, sub duplici officio celebrari jubet sub die 18. Januarii.

§.1. Quamobrem considerantes, quod si in hac Urbe Cathedram Ecclesiae Antiochena pie, & solemniter veneramus, justum est etiam, & conveniens, ut festivitatem Cathedrae, qua praefatus Apostolus Romae primum sedit eo solemniter, & magis pie celebremus, quo magis Urbs ipsa illi te-

netur, & debet, non dedignantes etiam inferiores Ecclesias in hoc imitari, Festivitatem Cathedrae, qua idem beatus Petrus Romae primum sedit, eadem die quintodecimo Kal. Februarii, non solum in hac Alma Urbe, verumetiam in universis Orbis Ecclesiis, etiam in quibus illa ad praesens celebratur, sub duplici officio annis singulis perpetuis futuris temporibus solemniter celebrari volumus, statuimus, & mandamus, §.2. Festivitati alterius Cathedrae, quae dicta die octavo Kal. Martii celebratur, nihil propter hoc detrahendo, sed illam juxta laudabilem hactenus superinde observatam consuetudinem celebrari debere decernendo.

§.3. Nulli ergo omnino hominum &c. Datum Romae apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo quinquagesimo octavo, VIII. Idus Januarii, Pontificatus nostri Anno III.

Aliud festum praeservat.

Sanctio poenalis, D.P. A.III, 6. Januarii.

Ex Regestis Archiepiscopi.

Paulus initio sui Pontificatus indicit resignationes publicandas esse infra sex menses, alias decedente in beneficio resignante, Beneficium hujusmodi per obitum vacare censetur.

Cum tamen nonnullae orae fuerint controversiae super Beneficium resignantis temporibus Praedecessorum Pontificum;

XX,

Sancita, & declarationes super Resignationibus Beneficiorum publicandis infra sex menses,

§.1. Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster Dominus Paulus divina providentia Papa IV, qui in crastinum suae ad Summi Apostolatus apicem assumptionis Praedecessorum suorum vestigiis inherendo, inter alia statuit, & ordinavit, prout etiam singuli Praedecessores praefati statuere, & ordinare consueverant, quod quaecumque beneficia Ecclesiastica in Romana Curia resignata, nisi de illis factae resignationes infra sex menses a die datae publicationis, & non a die praefati consensus computandos, ubi beneficia ipsa consistant, vel possessio illorum ab eis, quod id contingeret, petita extitisset, si resignantes illa postmodum in eorumdem resignatorum beneficiorum possessione decederent, non per resignationem, sed per obitum hujusmodi vacare censerentur. Collationes quoque, & quaevis aliae dispositiones de illis tamquam per resignationem vacantibus factae, & inde sequuta quaecumque nullius sint roboris, vel momenti.

§.2. Et cui nuper innotuit nonnullos etiam juris peritos, & dictae Curiae Officiales, ac causarum Palatii Apostolici Auditores contendere, quod resignationes de beneficiis in manibus Praedecessorum Sanctitatis suae factae statuto, & ordinationi Praedecessorum hujusmodi tamquam illa per obitum eorumdem Praedecessorum expiraverint, non subjiciantur, & sub statuto, & ordinatione Sanctitatis suae tamquam futura, & non praeterita concernentibus non comprehendantur; & sic occasionem praesare, ut fraus fiat legi, & resignationes hujusmodi infra dictos sex menses non publicentur, nec ipsorum resignatorum beneficiorum possessio ab eis, quos id contingit, petatur; quinimo resignantes ipsi beneficia per eos resignata

signata usque ad eorum obitum sine aliquo titulo detineant, & eorum fructus percipiant in animarum suarum perniciem, & personarum de eisdem beneficiis tanquam per obitum vacantibus pro tempore provisarum detrimentum.

Rem claris declarat.

§.3. Volentes periculis animarum occurrere, & indemnitati personarum hujusmodi consulere, declaravit suae intentionis semper fuisse, & esse, ut quaecumque resignationes de quibusvis beneficiis Ecclesiasticis etiam in manibus Praedecessorum hujusmodi factae, & nondum suum plenarium effectum sortite, etiam si infra sex menses obitum eorumdem Praedecessorum praecedentes factae, nec super illis consensus tempore eorumdem Praedecessorum praefati fuerint, statuto, & ordinationi suis praedictis subjicerentur, & subjiciantur de praesenti, & sub illis comprehendantur, & comprehendantur de praesenti: quodque si non satisfacto statuto, & ordinationi suis hujusmodi, ii, qui beneficia praedicta in manibus eorumdem Praedecessorum resignaverant in eorumdem resignatorum beneficiorum possessione decederent, beneficia ipsa non per resignationem, sed per obitum hujusmodi vacare censerentur, & in posterum censentur. Collationes quoque, & quaevis aliae dispositiones de illis tamquam per resignationem vacantibus factae, & faciendae, & inde sequuta, & sequenda quaecumque nullius essent, & in posterum sint roboris, vel momenti.

Et secundum praesentem declarationem ubique definiti litterae hac super re decernit.

§.4. Decernens sic, & non aliter per quoscumque Judices, & Commissarios quavis etiam Apostolica auctoritate singentes, etiam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, & causarum Palatii Apostolici hujusmodi Auditores in quibusvis etiam per appellationem pendentes, & in posterum movendis causis, & quavis eorum Instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate iudicari, diffiniri, & interpretari debere, ac irritum &c.

Placet publicetur, & describatur. I.

XXI.

Contra Religiosos professos, extra Claustra Religionum vagantes, & Apostatas, eorumque fautores. Cum revocatione privilegiorum quibuscumque Ordinibus concessorum recipiendi Religiosos alterius Ordinis.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Plures Pontifices multo statuerunt ad tollendum abusu apostatae.

Postquam divina bonitas, Nos, licet immeritis, ad summi Apostolatus fastigium assumere dignata est, numquam cessavimus, abusus, qui in Ecclesia Dei, seu in Sede Apostolica indulgentia, seu hominum malitia irrepressibile cernuntur, pro viribus tollere, & Ecclesiam ipsam in pristi-

num candorem restituere, diversas ad hoc saluberrimas Constitutiones edendo, & inviolabiliter observari mandando. Verum, cum non omnia uno, & eodem tempore excogitari, nedum perfici potuerint, quinimo circa ea sit Nobis singulis ferme diebus aliquid emittendum, abusu Apostatae, quae per regulares personas sub diversis falsis praetextibus quotidie incurritur, ulterius parcendum non esse censuimus. Nam licet diversi Romani Pontifices Praedecessores Nobis, per eorum Constitutiones complura, contra Apostatiam hujusmodi ediderint statuta, & ordinationes, nondum tamen est plenum contra eam adinventum remedium.

§.1. Quinimo diversi diversorum etiam Mendicantium Ordinum religiosi, propria salutis immemores, Deique timore postposito, sub praetextu, Alii videlicet, quod Religioni, & Ordini in genere ob varias necessitates causas adstricti non sint, & superinde sententiam declaratoriam obtinuerint, Alii quod beneficium Ecclesiasticum curatum affecuti sint, Alii quod extra regularia sui Ordinis loca standi, & alicui beneficio Ecclesiastico deservienti a suis superioribus licentiam habent, & alii diversis aliis confictis coloribus, alii vero nullo suffulti praetextu, sed temeritate propria contra proprium iuramentum per eos in eorum professione praefatum, & regularia sui Ordinis instituta, extra claustra suorum regularium locorum degunt, & in saeculo aliqui habitu sui Ordinis retento, alii illo abiecto in habitu praesbyterorum secularium, & complures in habitu laicali temere vagantur. Et postquam Deo fidem fallere non sunt veriti, cetera omnia quantumvis gravissima, & detestanda, levia, & licita reputantes, alii Parochianos eorum cura commissos falsam doctrinam docere, & pravis opinionibus, ac haeresibus replere, alii uxores ducere, alii sive paupertate eos cogent, sive diabolico instinctu secularibus, & mechanicis negotiis sedare, alii seditionibus popularibus, conjugationibus contra Principes, & alios, ac quibusvis aliis sevis actibus se implicare, & cetera omnia nequissima facere praesumunt, in gravissimam divinae majestatis offensam, & religionis opprobrium, ac animarum suarum perniciem, & aliorum Christi fidelium scandalo.

§.2. Quamobrem considerantes, Apostatas hujusmodi infinitis erroribus in eadem, Dei Ecclesia causam praesare, & propterea volentes contra Apostatiam ipsam plenius providere, & eam, quantum Nobis ex alto conceditur, de medio tollere, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestate plenitudine, omnes, & singulos, qui post professionem per eos in aetate legitima constitutos, in aliquo approbato, etiam militari Ordine pure, & libere emissam, vel si ante aetatem legitimam, professi fuerint post illam per eos in ipsa aetate legitima constitutos, pure, & libere, ratam, & gratam habitam, temeritate propria, aut quovis praetextu, vel causa, etiam si sine religioni, & Ordini non adstrictos esse sine cau-

Religiosi diversorum Ordinum sub variis praetextibus extra Claustra Religionis degunt, & Apostatae notas incurunt & errores multos committunt.

Ideo hic Praefata declarat ut qui in legitima aetate professionem libere fecerint, aut ante aetatem factam, si extra claustra Religionis vagabunt prout hic expressas incurant.